

[Poul Andersen]

Det ville være kedeligt, om disse forhold førte til bremsning af initiativer over for Østeuropa, som kunne give kontrakter og stimulere beskæftigelsen m.v.

Svar (17/2 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som følge af støtteordningernes forskellige karakter retter de sig i forskellig grad mod private virksomheder og offentlige myndigheder.

IØ-Fonden og investeringsgarantiordningen retter sig ligesom den særlige eksportkreditfacilitet 100 pct. mod private virksomheder. Ansøgerne til ordningerne har skønsmæssigt i lige høj grad været små og mellemstore virksomheder og store virksomheder. Dette gælder også praktikantordningen og miljøstøtteordningen, som dog også har ydet støtte til enkelte offentlige projekter.

Østlandepuljens mål er teknisk bistand ved videnoverførsel. Derfor hviler dens virksomhed i høj grad på offentlige myndigheders aktiviteter såsom skolers og institutioners virksomhed i samarbejde med private virksomheder. Ikke desto mindre er knap halvdelen af ansøgningerne kommet fra den private sektor, heraf den overvejende del fra små og mellemstore virksomheder.

Ved udarbejdelse af rapporterne for Øststøttens aktiviteter i 1991 vil spørgsmålet blive søgt belyst mere detaljeret.

Spm. nr. S 481

Til *udenrigsministeren* (6/2 92) af:

Poul Andersen (S):

»Vil udenrigsministeren i forbindelse med behandling af ansøgningerne under den såkaldte Øststøtte oplyse, hvilket materiale der tilsendes den enkelte virksomhed ved henvendelse om information vedrørende ordningerne, hvilke organisationer og institutioner der er orienteret om ordningerne, om der er ventetid på behandling af ansøgningerne, og hvor lang sagsbehandlingstiden er i gennemsnit.

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 480.

Svar (17/2 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeren har, siden regeringen fremsatte sin handlingsplan for støtten til reformerne i Central- og Østeuropa i efteråret 1989, gennemført en omfattende orienteringsvirksomhed om støttemulighederne. En brochure om finansieringskilderne for støtte til reformerne i Central- og Østeuropa er således fordelt i ca. 5.000 eksemplarer. En rapport om Østlandepuljens virksomhed er fordelt i ca. 1.000 eksemplarer. Det samme gælder regeringens handlingsplan for støtten til Central- og Østeuropa i 1992. Offentligheden er løbende holdt orienteret om Det Interministerielle Østlandeudvalgs arbejde gennem udsendelse af pressemeddelelser om godkendte projekter.

Som bilag vedlægges skema og vejledning til brug for ansøgning til Det Interministerielle Østlandeudvalg, som er det materielle, som potentielle ansøgere modtager sammen med det ovenfor nævnte informationsmateriale. Skemaet og vejledningen er fordelt i et par tusinde eksemplarer. (Ikke optrykt her).

IMØ-udvalgets medlemmer, 10-15 ministerier og styrelser, har også gennem deres daglige arbejde inden for de enkelte ressortområder orienteret om institutioners, organisationers og enkeltfirmaers muligheder for at fremkomme med projektforslag.

IMØ-udvalgets sekretariat i Udenrigsministeriets Østlandekontor har ved direkte henvendelser fra offentlige og private institutioner haft lejlighed til at vejlede potentielle ansøgere og efterfølgende fremsende forskelligt informationsmateriale. Der har skønsmæssigt været mellem 10 og 25 henvendelser pr. dag. Hertil kommer, at såvel Udenrigsministeriets medarbejdere som de enkelte ressortministerier gennem foredragsvirksomhed landet over har orienteret om Øststøtten.

Bevillingsmyndigheden har hidtil ligget i Det Interministerielle Østlandeudvalg, der på 5-6 årlige bevillingsmøder på basis af indstillinger fra sekretariatet har behandlet de enkelte ansøgninger, efter at disse er undergået en første sortering i ressortmyndighederne. Sagsbehandlingstiden har normalt været ca. halvanden måned fra indsendelsen til ressortministeriet og frem til behandling i ressortmyndighed og i Udenrigsministeriets sekretariat samt afholdelse af bevillingsmøde.